

مبانی عکاسی از پرندگان در طبیعت ایران

شاید بعضی‌ها دارای غریزه هنری در زمینه عکاسی از حیات وحش باشند ولی به نظر می‌رسد که اگر کسی دارای این استعداد باشد فقط ده درصد راه را پیموده است و ۹۰ درصد باقی مانده به تلاش عکاس در زمینه یادگیری درباره طبیعت و ابزار و تکنیک‌های مناسب برای رسیدن به یک عکس خوب بستگی دارد.

آیا برای عکاسی از پرندگان از دوربین‌های حرفه‌ای DSLR دیجیتال باید استفاده کرد یا از دوربین‌های فیلمی اسلاید یا نگاتیو؟

اگر می‌خواهید یک سری عکس از پرندگان بگیرید تا به اعضای خانواده و دوستان و یا در اینترنت نمایش دهید، می‌توانید از دوربین‌های دیجیتال نیمه حرفه‌ای (semi SLR) مثل canon powershot IS5 pro یا از دوربین‌های فیلمی همراه با نگاتیو استفاده کنید. اما در صورتی که قصد چاپ عکس‌ها را در مجلات تخصصی یا هر نوع کار حرفه‌ای دیگر دارید می‌توانید از بدنه‌های دیجیتال حرفه‌ای و یا فیلمی همراه با اسلاید استفاده کنید. از چه سرعت فیلمی باید استفاده کرد؟

پاسخ این سوال چندان ساده نیست و بستگی به موقعیت و شرایط نوری شما دارد اما در زمینه عکاسی از پرندگان، اکثراً نیاز به فیلم‌های باحساسیت بالا مثل (ISO 200-400) دارید که در بدنه‌های دیجیتال حرفه‌ای تقریباً در ۹۰ درصد اوقات، عکاسان (ISO 400-800) استفاده می‌کنند؛ به این دلیل که اکثر پرندگان دارای حرکات زیادی هستند.

عکاسانی که با دوربین‌های فیلمی اسلاید یا نگاتیو کار می‌کنند، از چه مارک‌هایی برای عکاسی از پرندگان استفاده می‌کنند؟

معروف‌ترین مارک‌هایی که عکاسان حیات وحش استفاده می‌کنند شامل fuji و fuji sensis و provia و velvia kodak kodachrom

از چه سرعت شاتری باید استفاده کنید؟

پرندگان پر جنب و جوش و سریع‌اند. به همین خاطر برای ثبت دقیق آنها نیاز به سرعت شاتر بالا ۱/۵۰۰ دارید، البته با لنزهایی با سیستم لرزش گیر، می‌توانید با سرعت شاترهای پایین‌تر نیز عکاسی کنید.

چه طول لنزی برای عکاسی از پرندگان مناسب است؟

حداقل طول لنز برای عکاسی از پرندگان ۴۰۰ میلی‌متر است ولی اکثر عکاسان جدی حیات وحش از لنزهای canon 500 mlm f4 lis Nikon استفاده می‌کنند. البته برای عکاس از

پرنندگان در حال پرواز بهترین طول لنز ۴۰۰ میلی متر است در ایران به دلیل دایره ترس وسیع پرنندگان، می‌توانید از یک تله کانورتر ۱/۴ همراه با لنز ۵۰۰ میلی متر استفاده کنید که در این صورت تقریباً یک لنز ۷۰۰ میلی متر دارید. لنزهای 600 میلی متر نیز گزینه‌های مناسبی هستند ولی معمولاً به دلیل وزن بیشتر این لنز، شخصاً طول لنز ۵۰۰ میلی متر را ترجیح می‌دهم. چه طور به پرنندگان نزدیک شویم؟

یک اصل کلی که در عکاسی از پرنندگان نباید هرگز فراموش کرد این است که باید حتماً کادر شما توسط موضوع پر شود و این مستلزم آن است که شما به اندازه کافی به پرنده نزدیک شده باشید. اگر مواردی را که در ادامه این متن می‌آید رعایت کنید، می‌توانید به اندازه کافی به پرنده نزدیک شوید:

1. استفاده از یک مخفیگاه طبیعی یا ساخته دست خودتان:

تقریباً در بیشتر نواحی کشور مناطق کم آبی را می‌توان یافت که پرنندگان معمولاً صبح زود برای نوشیدن آب یا حمام گرفتن در نواحی کوهستانی به چشمه‌ها و یا چاله‌های آب در نواحی بیابانی مراجعه می‌کنند. در این نواحی می‌توانید با استفاده از مواد در دسترس در آن ناحیه مثل سنگ یا چوب و شاخه پناهگاهی برای خودتان ایجاد کنید. البته در انتخاب زاویه مناسب نسبت به محل تجمع پرنندگان، دقت کنید چون زاویه خورشید در طول ساعت‌های مختلف تغییر می‌کند.

2. لباس مناسب بپوشید، بهترین لباس برای مناطق جنگلی، سبز و برای مناطق بیابانی، خاکی و قهوه‌ای رنگ است.

3. طوری نشان دهید که به پرنده علاقه‌ای ندارید. به عنوان مثال هرگز به طور مستقیم سعی نکنید به پرنده نزدیک شوید و این کار را به صورت زیگزآگ انجام دهید.

4. از حرکات ناگهانی در هنگام نزدیک شدن به پرنده بپرهیزید و سعی کنید بسیار آهسته به پرنده نزدیک شوید.

5. قبل از نزدیک شدن به دایره ترس پرنده ابزار عکاسی خود را آماده کنید.

6. سعی کنید در حد امکان راجعه به پرنده‌گانی که از آنها قصد عکاسی دارید، مطالعه کنید به ویژه

در زمینه رفتار و نوع تغذیه و نواحی پراکنش و تولید مثل آنها در ایران. به عنوان مثال اگر نوع تغذیه یک پرنده را بدانید می‌توانید با جذب پرنده به غذا، شانس این که عکس‌های بیشتر و بهتری از فاصله مناسب بگیرید را بیشتر کنید.

ترکیب بندی در عکس‌های حیات وحش

عکس‌ها همیشه خوب به نظر نمی‌آیند. اگر به عکس‌هایی که از آنها خوشتان می‌آید دقت کنید، خواهید دید که از لحاظ ترکیب بندی چیز زیادی برای گفتن دارند. منظور از ترکیب بندی، نحوه

استقرار اشیاء در کادر خالی عکس است که معمولاً (4x یا 5x یا 10x) است.

قانون یک سومها

اگر کادر عکس را به صورت ذهنی به سه بخش افقی و سه بخش عمودی تقسیم کنید، جاهایی که خطها یکدیگر را قطع می‌کنند، نقاط مورد توجه هستند، این نقاط به صورت طبیعی نقاطی هستند که چشم‌ها هنگام مشاهده عکس اول به آنجا نگاه می‌کنند. به همین خاطر این نقاط توجه بهترین محل برای قرار دادن سوژه اصلی عکس هستند. هنگامی که از یک سوژه متحرک عکس می‌گیرید، موفقیت شما زمانی است که فضایی در عکس وجود داشته باشد که سوژه به آنجا حرکت کند. به این فضا، فضای تحرک می‌گویند. فضای پشت سوژه فضایی است مرده و اگر نسبت این فضا به کل عکس زیاد باشد، عکس زنده بودن خود را از دست می‌دهد.

اگر پرنده را در یکی از این نقاط قرار دادید، باید به سمت نگاه پرنده نیز دقت کنید و فضایی را در جلوی سمت نگاه برای امتداد دید پرنده خالی بگذارید ما از راست و چپ می‌خوانیم و به همین دلیل تمایل داریم که در همان جهت تصویر را ببینیم، حرکت در عکس‌ها وقتی که از راست به چپ باشد، یکنواخت‌تر به نظر می‌رسد، پس اگر به دنبال ثبت یک عکس جالب هستید، حرکت را از راست به چپ ترتیب دهید و در صورتی که پرنده در حال پرواز یا دوییدن است، فضایی را در جلوی پرنده به سمت حرکت آن خالی بگذارید. هر چیز که باعث انحراف چشم از سوژه اصلی در کادر می‌شود حذف کنید و در صورتی که پس زمینه زیبایی در عکس خود ندارید سعی کنید در حد امکان فضای کادرتان را با سوژه پر کنید.

البته این قانون، حتمی و لازم نیست و سعی نکنید به هر قیمتی که شده سوژه را در این نقاط قرار دهید. چون قانون برای خدمت به ما وضع شده نه برای ایجاد زحمت.

تصویر: نحوه قرار گیری نقاط طلایی در کادر شما

عمق میدان (Depth of field DOF)

عمق میدان ناحیه‌ای است که تمام عناصر موجود در آن، در عکس واضح باشند. هر چه عمق میدان بیشتر باشد، ناحیه واضح در اطراف (جلو و پشت) نقطه فوکوس بیشتر است. در عکسی که عمق میدان آن کم است، ممکن است ناحیه پشت (یا جلو) (نقطه فوکوس دورین، محو شود).

عمق میدان یک تصویر توسط سه عامل کنترل می‌شود:

1. فاصله تا موضوع

2. فاصله کانونی

3. قطر دهانه دیافراگم

در عکاسی از پرندگان، به دلیل استفاده از لنزهای با فاصله کانونی زیاد، عمق میدان در بیشتر

اوقات صفر است یعنی پس زمینه به طور کامل محو می شود. بنابراین به رنگ های اطراف موضوع دقت کنید. رنگ سبز، رنگی جذاب برای پس زمینه است. دومین فاکتور مهم یکنواختی رنگ های پس زمینه و تضاد رنگ های سوژه با پس زمینه است که باعث تفاوت عکس شما با یک عکس معمولی می شود. از پس زمینه های شلوغ بپرهیزند.

فهرست منابع:

- 1- The Art of Bird photography: The complete Guide to professional field techniques by arthur Morris .
- 2- Bird photography pure and simple.
- 3- The field guide to photographing birds by allen rokach and anne millman.

